

РЕШЕНИЕ

№ 7442

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

**ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8927** по описа за **2020** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от С. М. А. от [населено място] срещу решение от 13.12.2019 г. на софийски районен съд, НО, 8-ми състав по НАХД № 8911/2019 г., с което е потвърдено НП № 19-4332-007491/30.04.2019 г., издадено от началник група към СДВР, отдел ПП, с което на основание чл. 179, ал.2, пр. второ ЗДвП, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 200,00 лв. за извършено на нарушение на чл. 23, ал.1 ЗДвП.

Касаторът моли за отмяна на решението и отмяна на НП, като посочва, че при реализиране на ПТП бил засечен от друга кола, която на свой ред била засечена от таксиметров автомобил. Не се движел с висока скорост и успял да спре, но леко закачил бронята на автомобила пред него. При съставянето на АУАН, тъй като същия бил нечетлив, не успял да се запознае със съдържанието му, но го подписал и му взели талона. Посочва, че има златен талон, тъй като до този момент не е имал нарушения на пътя. Моли за отмяна на НП, алтернативно за намаляване на глобата, тъй като няма средства да я плати.

В съдебно заседание се явява лично и моли за отмяна на решението и отмяна на НП.

Ответникът, началник група към СДВР, отдел ПП, не взема становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За да състави АУАН № 090389/11.05.2019 г., мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР, М. К., установил, че на 11.04.2019 г., около 14.15 ч., С. М. А., като водач на лек автомобил Ситроен 3Х, с рег. [рег.номер на МПС] , управлявал лекия автомобил по бул. Ч. връх, в посока от кв. Д. към бул. Х. И., когато на кръстовището с околоръстен път, поради недостатъчно разстояние, е реализирал ПТП в рязко спирация пред него лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Актът е съставен в присъствието на нарушителя, като му е връчен срещу подпис. При съставянето на АУАН е иззет контролен талон № 9234388.

В срок не са представени възражения срещу акта.

В деня на инцидента, в 19.30 ч., е съставен и протокол за ПТП № 1724128/11.04.2019 г., в който мл. автоконтрольор К. е отразил видяното на място, а именно лекия автомобил, управляван от жалбоподателя на кръстовището на бул. Ч. връх и околоръстен път, поради недостатъчно разстояние, е реализирал ПТП в автомобила пред него.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, началник група към СДВР, отдел ПП, съставил НП № 19-4332-007491/30.04.2019 г. В НП е описана и възприета, изложената в АУАН фактическа обстановка, а именно, че С. М. А., като водач на лек автомобил Ситроен 3Х, с рег. [рег.номер на МПС] , управлявал лекия автомобил по бул. Ч. връх, в посока от кв. Д. към бул. Х. И., когато на кръстовището с околоръстен път, поради недостатъчно разстояние, е реализирал ПТП в рязко спирация пред него лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 23, ал.1 ЗДвП, а на основание чл. 179, ал.2, пр.2 ЗДвП, на С. М. А. е наложено наказание глоба в размер на 200 лв.

НП е връчено на нарушителя на 13.05.2019 г.

По делото е представена Заповед № 8121з-515/14.05.2016г. на Министъра на вътрешните работи, с която са определени полицейските органи, които могат да издават фишове за налагане на глоби и да издават АУАН по ЗДвП, както и лицата, които могат да издават НП. Сред тях, в т.І.1.2 са записани и полицейските органи от сектор ПП, при ОД на МВР, а в т. ІІ.2.10 от заповедта, е записан началник група „Административнонаказателна дейност“ в ОПП при СДВР – на обслужвана територия.

Видно от удостоверение рег. № 513р-78-256/17.09.2019 г., издателят на НП Г. Б. е назначена на длъжността началник група „Административнонаказателна дейност“ в 03 сектор „Административно обслужване“ ОПП.

По делото е представена справка картон на водача С. М. А., от която е видно, че процесното нарушение на ЗДвП е първото такова за касатора.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение от 13.12.2019 г. по НАХД № 8911/2019 г., с което е потвърдено

НП № 19-4332-007491/30.04.2019 г., издадено от началник група към СДВР, отдел ПП, с което на основание чл. 179, ал.2, пр. второ ЗДвП на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 200,00 лв. за извършено на нарушение на чл. 23, ал.1 ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение 13.12.2019 г. на софийски районен съд, НО, 8 състав по НАХД № 8911/2019 г., с което е потвърдено НП № 19-4332-007491/30.04.2019 г., с което на основание чл. 179, ал.2, пр. второ ЗДвП, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 200,00 лв. за извършено на нарушение на чл. 23, ал.1 ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от С. М. А. допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществени процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

АУАН е издаден от компетентен орган мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР, а НП от началник група към СДВР, отдел ПП, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма, съгласно представените доказателства. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства, и най-вече от събраните писмени доказателства по делото. Приел, че по делото не са ангажирани доказателства противостоящи на събраните и установяващи извършването на нарушението по несъмнен начин.

Съдът споделя изложеното в решението на СРС, поради което счита, че решението е правилно и законосъобразно. Съдът намира, че по делото е доказано, че на 11.04.2019

г., около 16.15 ч., С. М. А., управлявал лек автомобил Ситроен ЗХ, с рег. [рег.номер на МПС] по бул. Ч. връх, в посока от кв. Д. към бул. Х. И., когато на кръстовището с околоръстен път, поради недостатъчно разстояние, е реализирал ПТП в рязко спиращия пред него лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС].

От събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност категорично се установява от субективна и обективна страна, а това и не се оспорва от касатора, нарушението по чл. 23, ал.1 от ЗДвП. Квалификацията е правилна и не липсват елементи от фактическия състав на нарушението. Деянието е описано със съставомерните си признаци. Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл. 23, ал.1 ЗДвП, водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удяране в него, когато то намали скоростта или спре рязко. В конкретния случай, движещият се отзад лек автомобил на касатора, не е бил на необходимата дистанция, за да може да спре и да избегне ПТП, в автомобила пред него, който рязко е намалил скоростта на движение. В случая е без значение, че друг автомобил е засякъл движещия се пред жалбоподателя автомобил, тъй като всеки водач следва да спазва такава дистанция спрямо останалите автомобили, че да може съобразно скоростта си на движение и пътната обстановка да спре, при внезапно и рязко спиране на движещ се пред него лек автомобил. Нормата съдържа определено поведение, каквото следва да имат водачите на пътни превозни средства с цел осигуряване безопасността на движението. В случая водачът е привлечен към административнонаказателна отговорност поради неспазване на достатъчна дистанция, в следствие на което е реализирал ПТП. Фактическият състав на правната норма не изисква посочване на конкретна дистанция, която следва да спазва водача, като дистанцията следва да е подходяща, съобразно скоростта, с която се движи, както и съобразно пътната обстановка и интензитета на движение на улицата. Обстоятелството, че управляваният от санкционирания водач автомобил е ударил движещия се пред него автомобил, който рязко е намалявал скоростта на движение и спрял, е достатъчно доказателство, че водачът не е съобразил дистанцията, спрямо движещия се пред него лек автомобил. Тези факти са вписани в акта за установяване на административно нарушение, в протокола за ПТП. Съгласно чл. 189, ал.2 ЗДвП, в административнонаказателното производство редовно съставеният акт за установяване на административно нарушение има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното.

Размера на определеното наказание е съответен на извършеното нарушение и на предвиденото в закона наказание. Съгласно административнонаказателна норма на чл. 179, ал.2, пр. 2 ЗДвП, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление. Т.е., размерът на глобата е фиксиран и за наказващия орган, както и за съда не съществува възможност за преценка относно размера на наказанието.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решение 13.12.2019 г. по НАХД № 8911/2019 г. на софийски районен съд, НО, 8 състав е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено, а касационната жалба оставена без уважение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение 13.12.2019 г., постановено по НАХД № 8911/2019 г. на софийски районен съд, НО, 8-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.